ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២១

លិខិតចំហ

យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាជាកសិករ សហគមន៍រងគ្រោះដីធ្លី ប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ជនជាតិដើមភាគតិច សហជីព និងសង្គមស៊ីវិល

<u>ជូនចំពោះ</u>
តំណាងនៃអង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា

កម្មវត្ថុ៖ ស្នើសុំដោះស្រាយនូវបញ្ហាប្រឈម ក្ដីកង្វល់ និងតម្រូវការរបស់កសិករ សហគមន៍រងគ្រោះដីធ្លីប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ជនជាតិដើមភាគតិច សហជីព និងសង្គមស៊ីវិលនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលថ្នាក់ជាតិ និងសកលស្តីពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

នៅខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ ខាងមុខនេះ អង្គការសហប្រជាជាតិនឹងរៀបចំកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ ក្នុងគោលបំណងបង្កើនចំណីអាហារ និងកសិកម្ម ដើម្បីពន្លឿនគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហសវត្សន៍ប្រកបដោយចីរភាព ដើម្បី «ផ្លាស់ប្ដូរប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ» ឆ្ពោះទៅរក «របបអាហារដែលមានសុខុមាលភាព ចីរភាព និងរស់នៅប្រកបដោយសុភមង្គល» និងការពារភពផែនដីរបស់យើង។

ទោះជាយ៉ាងណា គោលគំនិត និងដំណើរការនៃកិច្ចប្រជុំកំពូលរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិកំពុងបង្ហាញឱ្យឃើញនូវការបន្តផ្សព្វផ្សាយ និងការចែកចាយនូវរបៀបវារៈ ដែលជំរុញដោយវេទិកាសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក និងដៃគូក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មដែលស្ថិតជាមួយរដ្ឋាភិបាល ហើយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចសេរីភាវូបនីយកម្មបែបថ្មីដែលជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់ដំណើរការសម្រេចចិត្តរបស់កសិករ ប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ និងជនជាតិដើមភាគតិច។ នេះជាគំរូថ្មី និងដំណើរការផ្លាស់ប្ដូរប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ ធ្វើឱ្យក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មទាញយកផលចំណេញ និងអំណាចសេដ្ឋកិច្ចជាចម្បង។ កត្តាទាំង

នេះ បណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់យើង អាកាសធាតុរបស់យើង និងអនាគតរបស់យើងនៅគ្រប់ទិសទីកន្លែង។

យើងខ្ញុំសូមសម្តែងនូវក្តីកង្វល់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះភាពអត់ឃ្លានដែលអាចនឹងកើនឡើងយ៉ាងលឿនជាងការឆ្លងជំងឺកូវីត១៩។ តាមការប៉ាន់ប្រមាណមួយបង្ហាញថា អាចនឹងមានផលប៉ះពាល់ដល់អាយុជីវិតច្រើនជាងការឆ្លងរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាតនេះទៅទៀត។ ជាក់ស្តែង ចំនួនមនុស្សបានជួបប្រទះនឹងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរដែលបានកើនឡើងទ្វេដង នៅឆ្នាំ២០២០។ ពួកគេចូលដំណេកដោយគ្មានអាហារទទួលទានកាន់តែច្រើនឡើងៗ។ វិបត្តិស្បៀងអាហារពិភពលោកមិនដែលកើតមាន និងឈានដល់កម្រិតខ្ពស់ នាពាក់កណ្តាលសតវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ។

ជាការពិត វិបត្តិនៃភាពអត់ឃ្លានសព្វថ្ងៃនេះ គឺជាលទ្ធផលកើតចេញពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មដែលមានលក្ខណៈផុយស្រួយ ដែលគិតតែពីការរកផលចំណេញ។ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មកសិកម្ម និងស្បៀងអាហារក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិ ជាកម្លាំងចលករ និងជំរុញឱ្យមានការរឹបអូសយកដីធ្លី និងការកេងប្រវ័ញ្ចធនធានធម្មជាតិ។ ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌសេរីភាវូបនីយកម្មថ្មីក្នុងវិស័យនេះអស់ជាច្រើនទសវត្សរ៍ដែលបានបង្កើតឱ្យមានគម្លាតដ៏ធំធេងរវាងអ្នកមាន និងអ្នកក្រ ឬ ប្រទេសអ្នកមាន និងប្រទេសអ្នកក្រ។ ជាពិសេស បណ្តាលឱ្យមានភាពក្រីក្រកាន់តែខ្លាំងឡើងៗដល់អ្នកផលិតស្បៀងអាហារនៅក្នុងតំបន់លោកខាងត្បូង។ ភាពអត់ឃ្លានបានកើនឡើងអស់ជាច្រើនឆ្នាំជាប់ៗគ្នា ខណៈដែលមានកំណត់ត្រានៃការប្រមូលផលកសិកម្មបានយ៉ាងច្រើនពីដំណាំចម្បងៗ, ការដឹកជញ្ជូនចែកចាយស្បៀងអាហារកំពុងកើនឡើង និងមានភាពសម្បូរបែបនៃស្បៀងអាហារ។

ទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែងមួយចំនួនអំពីភាពអត់ឃ្លាននៅកម្ពុជារួមមាន អស្ថិរភាពនយោបាយបានរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានការថយចុះធនធានធម្មជាតិ, កង្វះអាហារូបត្ថម្ភមានប្រមាណ១៥% ដែលស្មើនឹងប្រជាពលរដ្ឋជាង ២លាននាក់, មានប្រជាពលរដ្ឋប្រមាណ ៧៩% រស់នៅតាមតំបន់ជនបទពឹងផ្អែកលើកិច្ចការកសិកម្ម ជលផល និងព្រៃឈើ ដើម្បីរស់រានមានជីវិត។ ជារឿយៗ ពួកគេរងការគំរាមកំហែង និងត្រូវរងការបំផ្លាញប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ។ គ្រួសារកសិករនៅជនបទត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថាមាន ១,៦ លានគ្រួសារដែលរងកង្វះខាតស្រូវតាមរដូវកាល ហើយការចំណាយរបស់ពួកគេប្រមាណ ៣០% ក្នុងគ្រួសារនីមួយៗ

ដែលពឹងលើផលិតផល ស្រូវ។ រីឯ កុមារកម្ពុជាប្រមាណ ៤០% បានទទួលរងពីកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងជម្ងឺក្រិនរ៉ាំរ៉ៃ[1]។

លើសពីនេះទៀត ប្រមាណ ៤០% នៃកសិករ ៩៨ គ្រួសារ នៅក្នុងខេត្តចំនួន៧ រួមមានខេត្តកំពង់ឆ្នាំង កំពុងស្ពឺ ព្រះសីហនុ ត្បូងឃ្មុំ ក្រចេះ និងខេត្តព្រះវិហារ ដែលបានសម្ភាសន៍មានជំពាក់បំណុលធនាគារ និងគ្រឹះស្ថានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ដោយសារតម្រូវការលើផលិតកម្មកសិកម្ម ហើយពួកគេកំពុងប្រឈមនឹងបញ្ហាក្នុងការសងបំណុលនៅក្នុងអំឡុងពេលវិបត្តិកូវីត ១៩។ កសិករធ្វើស្រែ ចិញ្ចឹមសត្វ និងដាំដំណាំកសិផលផ្សេងៗទៀតពឹងផ្អែកលើទឹកភ្លៀង និងធម្មជាតិទាំងស្រុង ដោយសារតែមិនមានប្រព័ន្ធទឹកសម្រាប់ស្រោចស្រព ជាពិសេសនៅរដូវប្រាំង។ បម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ (ភាពរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់)និងការផ្លាស់ប្តូររបបទឹកភ្លៀងលែងត្រូវតាមរដូវកាល គឺជាឧបសគ្គយ៉ាងធំធេងសម្រាប់កសិករ។ បញ្ហាទាំងនេះបានបំផ្លាញកសិផល ធ្វើឲ្យកសិករខ្នាតតូច និងជនជាតិដើមភាគតិចមិនមានលទ្ធភាពឆ្លើយតបទៅនឹងវិបត្តិធម្មជាតិ និងបន្សាំទៅនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ ស្របពេលដែលការទទួលខុសត្រូវសង្គមពីអាជ្ញាធររដ្ឋ នៅមានភាពខ្វះចន្លោះ។ បន្លែ ត្រី និងសាច់ភាគច្រើន ត្រូវនាំយកទៅលក់នៅក្រៅប្រទេស ហើយការផ្គត់ផ្គង់ស្បៀងអាហារនៅមូលដ្ឋានភាគច្រើន ត្រូវបាននាំចូលពីក្រៅប្រទេស ដែលជាអាហារមិនមានប្រភពច្បាស់លាស់ ឬ ការត្រួតពិនិត្យផលប៉ះពាល់សុខភាព។ បញ្ហាកង្វះស្បៀងអាហារ បណ្តាលឱ្យកសិករភាគច្រើនត្រូវចំណាកស្រុកដើម្បីលក់កម្លាំងពលកម្ម ហើយសន្សំប្រាក់សម្រាប់ទិញស្បៀងអាហារ និងផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការចាំបាច់ផ្សេងៗក្នុងគ្រួសារ។ ដីធ្លីសម្រាប់កសិកម្មរបស់កសិករមិនមានសុវត្ថិភាព និងងាយបាត់បង់ ដោយសារការបន្តរំលោភបំពានពីពួកអ្នកមានអំណាច និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍នានារបស់ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មកសិឧស្សាហ៍កម្ម ការរុករ៉ែ និងការយកដីធ្លីធ្វើការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនានារបស់អាជ្ញាធររដ្ឋជាដើម[2]។

ហេតុផលខាងលើបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារដែលមានភាពអយុត្តិធម៌ វិសមភាព មិនមានសុខុមាលភាព និងអចីរភាព បណ្តាលមកពីភាពផ្តាច់មុខទាំងក្នុងប្រទេស តំបន់ និងនៅលើពិភពលោក។ ផលិតកម្ម និងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើវិស័យកសិកម្មនេះ បានជំរុញឱ្យមានការរឹបអូសយកដីធ្លី និងការបំផ្លាញបរិស្ថាន អស់ជាច្រើនទសវត្សរ៍។ កត្តានេះត្រូវបានគាំទ្រពីសន្ធិសញ្ញា និងកិច្ចព្រមព្រៀងនានា

---

[1] Emma Benson, 5 facts about hunger in Cambodia, June 30, 2020.

[2] ថ្ងៃទី២០ ដល់ ២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ របាយការណ៍សិក្សាស្រាវជ្រាវជាមួយកសិករលើប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារនៅកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន។

នៅក្រោមអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក និងក្រុមហ៊ុនអន្តរជាតិដទៃទៀត។ ពួកដង្កៅធំៗគ្រប់គ្រងដីធ្លី និងពាណិជ្ជកម្មលើវិស័យកសិកម្ម ខណៈដែលអ្នកផលិតស្បៀងអាហារតូចតាច ប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ជនជាតិដើមភាគតិច និងប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទ បានបង្កើនការចំណាយ ហើយបានធ្លាក់ទៅក្នុងវិបត្តិបំណុល និងភាពអត់ឃ្លាន។

ជាចុងក្រោយ សិទ្ធិរបស់កសិករចំពោះការកាន់កាប់ដីធ្លី និងការប្រើប្រាស់ធនធាន សិទ្ធិកសិករចំពោះការអភិវឌ្ឍ និងការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង នៅតែអវត្តមាន និងមិនត្រូវបានគេរំលេចឡើងនៅក្នុងឯកសារកិច្ចប្រជុំកំពូលនានា។ ប្រសិនបើ តម្រូវការរបស់កសិករតូចតាច ប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ និងជនជាតិដើមភាគតិច មិនត្រូវបានយកចិត្តដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិ ពួកយើងនឹងមិនអាចទទួលបានយុត្តិធម៌ សមធម៌ សុខុមាលភាព និងចីរភាពនៃប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារឡើយ។

ដូច្នេះ ការស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារប្រកបដោយយុត្តិធម៌ សមធម៌ សុខុមាលភាព និងចីរភាព ត្រូវការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងធំធេង ដើម្បីបម្រើសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា ព្រមទាំងឆ្លើយតបទៅនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។ យើងខ្ញុំសូមស្នើដល់អង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិប្រចាំនៅកម្ពុជា និងអន្តរជាតិដែលដឹកនាំកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនាពេលខាងមុខ ដោយសូមលើកជូននូវដំណោះស្រាយចាំបាច់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- អនុសាសន៍ជូនចំពោះកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ៖
  ១. បដិសេធចំពោះការជ្រៀតជ្រែកឥទ្ធិពលរបស់ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ នាខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១។
  ២. បញ្ចប់ការត្រួតត្រារបស់ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មលើផ្នែកកសិកម្ម និងប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ តាមរយៈការបញ្ឈប់ភាពជាដៃគូរវាងកិច្ចប្រជុំកំពូលស្តីពីប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារ ជាមួយវេទិកាសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។
  ៣. លើកកម្ពស់អធិបតេយ្យស្បៀងអាហាររបស់កសិករ ប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ និងជនជាតិដើមភាគតិច ជាជាងការផ្តល់ឱកាសឱ្យក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្ម។

➢ អនុសាសន៍ជូនចំពោះអង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិប្រចាំនៅកម្ពុជា

១. ស្តារ និងកសាងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច និងមធ្យមសមស្របដែលមិនប៉ះពាល់បរិស្ថានធម្មជាតិ។ កត្តានេះត្រូវការចំបាច់ និងបន្ទាន់សម្រាប់ដោះស្រាយកង្វះខាតទឹកស្រោចស្រពកសិកម្មនៅតាមសហគមន៍ ដើម្បីឱ្យកសិករមានលទ្ធភាពបង្កបង្កើនផល ការផលិតស្បៀងអាហារ និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ប្រកបដោយចីរភាព។

២. ថ្វីត្បិត ប្រទេសកម្ពុជាបើកចំហដើងមេឃសេដ្ឋកិច្ចតាមយន្តការសេរីភាវូបនីយកម្ម តែត្រូវតែមានការត្រួតពិនិត្យត្រឹមត្រូវ ប្រកបដោយតម្លាភាព ដើម្បីកុំឱ្យមានការនាំចូលផលិតផលស្បៀងដែលគ្មានគុណភាពបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាព និងផលិតផលអាហារដែលគ្មានប្រយោជន៍ផ្នែកអាហាររូបត្ថម្ភ។ ពង្រឹងសមត្ថភាព និងផ្តល់បរិយាកាសសមស្របឱ្យកសិករអាចផលិត និងទទួលបានអាហារប្រកបដោយគុណភាព និងអាហាររូបត្ថម្ភខ្ពស់ ដោយត្រូវចូលរួមគាំទ្រដល់ការពង្រឹងផលិតកសិផល និងការលក់ដូរក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីបម្រើសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍ជា ចម្បង។

៣. កាត់បន្ថយការគាំទ្រដល់ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មកសិឧស្សាហ៍កម្មធំៗ ដែលបង្កើតវប្បធម៌ដាំដុះកសិ-ឧស្សាហ៍កម្មមួយមុខ ហើយមិនអាចបម្រើដល់វិស័យស្បៀងអាហារ និងអាហាររូបត្ថម្ភសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ ព្រមទាំងបំផ្លាញបរិស្ថានធម្មជាតិ ធនធានទឹក និងកាត់បន្ថយគម្របព្រៃឈើធម្មជាតិយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរសព្វថ្ងៃនេះ។ តាមរយៈនេះ ត្រូវពង្រីកការផ្សព្វផ្សាយអំពីការថែរក្សាគ្រាប់ពូជប្រពៃណី និងលើកកម្ពស់ការចែករំលែកគ្រាប់ពូជប្រពៃណី និងចំណេះដឹងរវាងសហគមន៍ និងសហគមន៍។

៤. លើកកម្ពស់ការគោរពសិទ្ធិកសិករខ្នាតតូច ប្រជានេសាទ កម្មករ អ្នកប្រកបមុខរបរសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ និងជនជាតិដើមភាគតិច ដែលជាអ្នកផលិតស្បៀងអាហារ ដោយពង្រឹងបច្ចេកវិទ្យាផលិតកម្មកសិកម្មសមស្រប, កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាពមិនប្រើប្រាស់ជីគីមី និងថ្នាំពុលកសិកម្ម និងកសិកម្មអភិរក្ស (កសិកម្មបែបក្សេត្របរិស្ថាន) ដែលធានាដល់ការការពារធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថានធម្មជាតិ ព្រមទាំងពង្រឹងប្រព័ន្ធស្បៀងអាហារដែលមានយុត្តិធម៌ សមធម៌ សុខុមាលភាព និងចីរភាពសម្រាប់សង្គមកម្ពុជាទាំងមូល។

យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នារីករាយសហការណ៍ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានលំអិត និងខ្លឹមសារទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងលិខិតខាលើនេះ។ ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានលំអិតបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនងមកកាន់ក្រុមការងាររៀបចំ៖

- **ប៉ឹក សោភ័ណ** នាយកប្រតិបត្តិនៃអង្គការពន្លកខ្មែរ

  ទូរស័ព្ទលេខ៖ ០១៥ ៦៣៨ ១៧១

- **កែវ ចាន់រ៉ា** លេខាធិការនៃសម្ព័ន្ធប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីអធិបតេយ្យស្បៀងអាហារប្រចាំនៅតំបន់អាស៊ី
  ទូរស័ព្ទលេខៈ ០៧៧ ៥៥៣ ២១១
- **ទឹម ម៉ាឡៃ** អ្នកសម្របសម្រួលនៃផ្ទះសាមគ្គី
  ទូរស័ព្ទលេខៈ ០១៧ ៩៩០ ៦៨៩
- **អ៊ុល វ៉ាន់** ប្រធានសមាគមបណ្តាញយុវជនកម្ពុជា
  ទូរស័ព្ទលេខៈ ០៩៣ ៩១៣ ០១១

សូមភ្ជាប់ជាមួយនូវបញ្ជីរាយនាមស្ថាប័នដែលចូលរួមគាំទ្រ៖

១. កម្មវិធីសប្បុរសធម៌កម្ពុជា	(ក.ស.ក)
២. ក្លឹមមិត្តអ្នកអាន	(FRC)
៣. បណ្តាញសហគមន៍ព្រៃឈើ	ខេត្តព្រះវិហារ
៤. បណ្តាញសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច	ខេត្តព្រះវិហារ
៥. បណ្តាញម្លូព្រៃ (ស្លុរអំពៅ)	ខេត្តព្រះវិហារ
៦. បណ្តាញយុវជន និងបណ្តាញសង្គម	ខេត្តព្រះវិហារ
៧. បណ្តាញសហគមន៍ដើម្បីសកម្មភាព	ខេត្តព្រះវិហារ
៨. បណ្តាញសហគមន៍ព្រៃព្រះរកា	ខេត្តព្រះវិហារ
៩. បណ្តាញសហគមន៍កសិកម្មប្រតិបត្តិល្អ	ខេត្តព្រះវិហារ
១០. មជ្ឈមណ្ឌលសម្ព័ន្ធភាពការងារ និង សិទ្ធិមនុស្ស	(សង់ត្រាល់)
១១. មជ្ឈមណ្ឌលប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ និងសន្តិភាព	(ភីឌីភី)
១២. មជ្ឈមណ្ឌលសិទ្ធិមនុស្សកម្ពុជា	(CCHR)
១៣. សហគមន៍ព្រែកតាគង់៦០ម៉ែត្រ	ភ្នំពេញ
១៤. សហគមន៍ ៩២	ភ្នំពេញ
១៥. សហគមន៍ចំរើន	ភ្នំពេញ
១៦. សហគមន៍ស្នេសាន្ត	ភ្នំពេញ
១៧. សហគមន៍ឬស្សីស្រស់	ភ្នំពេញ
១៨. សហគមន៍ស្ទឹងកំបុត	ភ្នំពេញ
១៩. សហគមន៍ភូមិ២៣	ភ្នំពេញ
២០. សហគមន៍ផ្លូវរថភ្លើង	ភ្នំពេញ

២១. សហគមន៍ទួលសង្កែអេ	ភ្នំពេញ
២២. សហគមន៍ដីធ្លីអណ្តូងត្របែក	ខេត្តស្វាយរៀង
២៣. សហគមន៍សាមគ្គីមោសហែក	ខេត្តស្វាយរៀង
២៤. សហគម៏មានជ័យ	ខេត្តស្វាយរៀង
២៥. សហគមន៍ចេកមាស	ខេត្តស្វាយរៀង
២៦. សហគមន៍អមលាំង	ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២៧. សហគមន៍ត្រពាំងដោ	ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២៨. សហគមន៍ស្មើសាមគ្គី	ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២៩. សហគមន៍ចំបក់ត្រាង	ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
៣០. សហគមន៍ដកពរ	ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
៣១. សហគមន៍ពាមរស់	ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
៣២. សហគមន៍ការពារសិទ្ធិដីធ្លី ១៩៧	ខេត្តកោះកុង
៣៣. សហគមន៍ក្រីក្រ ៧៦៦	ខេត្តកោះកុង
៣៤. សហគមន៍ដីធ្លី ១៧៥	ខេត្តកោះកុង
៣៥. សហគមន៍ដីធ្លី ១២៩	ខេត្តកោះកុង
៣៦. សហគមន៍ដីធ្លី ១៤៣	ខេត្តកោះកុង
៣៧. សហគមន៍ដីធ្លីតានួន	ខេត្តកោះកុង
៣៨. សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចអារ៉ែង	ខេត្តកោះកុង
៣៩. សហគមន៍ដីធ្លីជីខក្រោម	ខេត្តកោះកុង
៤០. សហគមន៍ដីធ្លីជីខលើ	ខេត្តកោះកុង
៤១. សហគមន៍ឃ្លាំងទឹក៧៨	ខេត្តសៀមរាប
៤២. សហគមន៍ភ្នំក្រោម	ខេត្តសៀមរាប
៤៣. សហគមន៍ដីធ្លី	ខេត្តប៉ៃលិន
៤៤. សហគមន៍អូរល្លីព្រេង	ខេត្តបាត់ដំបង
៤៥. សហគមន៍ដីធ្លីព្រៃពាយ	ខេត្តកំពត
៤៦. សហគមន៍ព្រៃឈើពេជ្រចង្វារល្អធើត	ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
៤៧. សហគមន៍ឡពាំង	ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
៤៨. សហគមន៍ស្រែប្រាំង	ខេត្តត្បូងឃ្មុំ
៤៩. សហគមន៍ដាំក្រវៀន	ខេត្តត្បូងឃ្មុំ

៥០. សហគមន៍ថ្មដា	ខេត្តពោធិ៍សាត់
៥១. សហគមន៍ព្រៃឈើអូរកក់	ខេត្តក្រចេះ
៥២. សហគមន៍ព្រៃឈើវាលកន្សែង	ខេត្តក្រចេះ
៥៣. សហគមន៍ព្រៃឈើភ្នំសេះ	ខេត្តក្រចេះ
៥៤. សហគមន៍ព្រៃឈើភ្នំបាក់	ខេត្តក្រចេះ
៥៥. សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ចារ៉ាយ	ខេត្តរតនគិរី
៥៦. សហគមន៍ទ្រទ្រង់ធម្មជាតិ	ខេត្តពោធិ៍សាត់
៥៧. សមាគមបណ្ដាញយុវជនកម្ពុជា	(CYN)
៥៨. សមាគមសម្ព័ន្ធសហគមន៍កសិករកម្ពុជា	(CCFC)
៥៩. សមាគមមន្ត្រីរាជការឯករាជ្យកម្ពុជា	(CICA)
៦០. សម្ព័ន្ធប្រជាជនដើម្បីអធិបតេយ្យស្បៀងអាហារប្រចាំនៅតំបន់អាស៊ី	(PCFS)
៦១. សមាគមប្រជាធិបតេយ្យឯករាជ្យនៃសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ	(IDEA)
៦២. សហព័ន្ធសហជីពកម្មករចំណីអាហារ និងសេវាកម្មកម្ពុជា	(CFSWF)
៦៣. សមាគមការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងអភិវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជា	(អាដហុក)
៦៤. សហព័ន្ធសហជីពឯករាជ្យ	(អ៊ីនទូហ្វី)
៦៥. សហជីពទ្រទ្រង់សិទ្ធិការងារបុគ្គលិកកម្មករខ្មែរនៃក្រុមហ៊ុនណាហ្គាវើល	(LRSU)
៦៦. សហព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា	(កាទូ)
៦៧. សហព័ន្ធសហជីពកម្មករនិយោជិតវិស័យទេសចរណ៍កម្ពុជា	(CTWUF)
៦៨. សហព័ន្ធសហជីពកម្មករសំណង់ និងព្រៃឈើកម្ពុជា	(BWTUC)
៦៩. សមាគមកម្មករកម្ពុជាសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ	(CIWA)
៧០. សម្ព័ន្ធខ្មែរជំរឿន និងការពារសិទ្ធិមនុស្ស	(លីកាដូ)
៧១. សម្ព័ន្ធប្រជានេសាទកម្ពុជា	(CCF)
៧២. វិទ្យាស្ថានប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជា	(CID)
៧៣. វិទ្យាស្ថានសិក្សាស្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព	(The CamNature)
៧៤. អង្គការសមធម៌កម្ពុជា	(EC)
៧៥. អង្គការសមាគមធាងត្នោត	(STT)
៧៦. អង្គការពន្លកខ្មែរ	(PKH)
៧៧. អង្គការពន្លឺនៃក្ដីសង្ឃឹម	(PNKS)
៧៨. អង្គការអនុផលព្រៃឈើ	(NTFP)

៧៩. អង្គការគណៈកម្មាធិការដើម្បីការបោះឆ្នោតដោយសេរី និងយុត្តិធម៌នៅកម្ពុជា(ខុមហ្វ្រែល)
៨០. អង្គការកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ធនធានយុវជន (YRDP)
៨១. អង្គការសម្ព័ន្ធគណនេយ្យភាពសង្គមកម្ពុជា (ANSA)
៨២. អង្គការស្ពានសន្តិភាព (PBO)
៨៣. អង្គការសម្ព័ន្ធដើម្បីសុចរិតភាព និងគណនេយ្យភាពសង្គម (CISA)
៨៤. អង្គការសម្ព័ន្ធភាពការពារសិទ្ធិមនុស្សកម្ពុជា (CHRAC)
៨៥. អង្គការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសង្គម (CVS)
៨៦. អង្គការសម្ព័ន្ធភាពដើម្បីអភិរក្សធនធានជលផល (FACT)
៨៧. អង្គការក្រុមការងារដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់ (ACT)

អ្នកចូលរួមគាំទ្រឯកជនៈ

១. អ្នកស្រី ឈឹម ចាន់នាង អ្នកសម្របសម្រួលនៃ NGO-CEDAW
២. លោក ពុត កុលកា សកម្មជនសង្គម